

VII. ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Παντελής Δημ. Μπούτος

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1914. Έζησε τα παιδικά και νεανικά του χρόνια εργαζόμενος πολύ σκληρά σαν βοηθός των αδελφών του που είχαν ασχοληθεί με την κτηνοτροφία και αγροτικές δουλειές και μόνο από το δεύτερο έτος της Ιατρικής αφοσιώθηκε αποκλειστικά στις σπουδές του.

Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στη συνέχεια, έκανε ειδικότητα Παθολογίας στο τότε νοσοκομείο Σαπόρτα, σημερινό Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιά στο οποίο και συνέχισε αργότερα να προσφέρει τις υπηρεσίες του σαν βοηθός και μετά επιμελητής κοντά στον εξέχοντα παθολόγο και ιατροφιλόσοφο Δάμωνα Βασιλείου. Η προσφορά εργασίας του εκεί κράτησε 15 χρόνια. Κατά τη διάρκεια αυτή, για ένα χρονικό διάστημα, μετετέθη στον Ευαγγελισμό, στην Κλινική του καθηγητού καρδιολόγου Βατσινέα όπου και πήρε την ειδικότητα για να εργαστεί ως καρδιολόγος στο Κρατικό Πειραιώς.

Κατά το διάστημα της θητείας του στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιά, για διάστημα ενός έτους, με υποτροφία, πηγαίνει στο Παρίσι, στην Κλινική του καθηγητού Soulie για μετεκπαίδευση.

Παράλληλα, από το 1957, εργάζεται στην ιδιωτική Κλινική του Πειραιά, Λευκός Σταυρός του γιατρού χειρουργού Θ. Λαμπράκη. Το 1967, ο Λευκός Σταυρός, θα μεταφερθεί ως ιδιόκτητη πια Κλινική του Παντελή και της συζύγου του ιατρού - αναισθησιολόγου Τούλας Μπούτου, στην οδό Φιλελλήνων 34.

Κατόπιν προτροπής και συμπαραστάσεως του ιατρού - χειρουργού και Δ/ντού Κλινικής του Τζανείου Νοσοκομείου Γ. Κατσαφάδου, ανέλαβε την ίδρυση Καρδιολογικού Εξωτερικού Ιατρείου του Τζανείου Νοσοκομείου Πειραιώς. Το ιατρείο αυτό λειτούργησε άψογα, εξυπηρέτησε πάρα πολύ και το νοσοκομείο και αρρώστους εξωτερικούς για τους οποίους δεν υπήρχε ανάλογο ιατρείο στον Πειραιά. Στη συνέχεια, στη θέση του εξωτερικού ιατρείου, από τον Π. Μπούτο, ιδρύθηκε η Καρδιολογική Κλινική του Τζανείου, από την οποία μετά από αρκετά χρόνια παρέδωσε τη σκυτάλη στον ιατρό καρδιολόγο Ι. Κόκκινο.

Ο Παντελής Μπούτος, ο οποίος είχε γίνει μόνιμος στρατιωτικός ιατρός εξ εφέδρων, έλαβε ενεργό μέρος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940-41, με το βαθμό του Επιάτρου, καθόλη τη διάρκεια του πολέμου, από την 28η Οκτωβρίου 1940 ως τον Απρίλιο του 1941 (Αλβανικό Μέτωπο, τομεύς Κορυτσάς). Για την δράση του αυτή έχει τιμηθεί δια των: α) Χρυσού Αριστείου Ανδρείας, β) Πολεμικού Σταυρού Β' Τάξεως, γ) Μεταλλίου Εξαιρέτων Πράξεων.

Ο τότε διοικητής III Μοίρας Ορειβ. Πυροβολικού συν/χης Β. Μπουτσικάρης, αναφέρει: «ο ιατρός Π. Μπούτος κατά την επιστράτευση της Μοίρας ηργάσθη μετά μεγάλου ζήλου, προθυμίας, μεθόδου και επαινετής θελήσεως δια την οργάνωσιν της Υγειονομικής Υπηρεσίας, η οποία ελειτούργησε άριστα καθόλην την πολεμικήν περίοδον, Έλαβε μέρος εις όλας τας μάχας και επέδειξε θάρρος, ψυχραιμίαν, αξίαν παντός επαίνου προσφέρων πολυτίμους ιατρικάς υπηρεσίας».

Ο καρδιολόγος Π. Μπούτος εργάστηκε μέχρι και την ημέρα που αρρώστησε, τον Φεβρουάριο του 1998 και στη συνέχεια βίωσε δέκα πολύ δύσκολα χρόνια σαν ανάπηρος από εγκεφαλικό επεισόδιο.

Έφυγε από τη ζωή τον Αύγουστο του 2008..

Σταμάτης Μαγιάτης,
Χειρουργός